

1 december 2014) en de wet van 11 juli 2013 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de zakelijke zekerheden op roerende goederen betreft en tot opheffing van diverse bepalingen ter zake (BS 2 augustus 2013, inwerkingtreding te bepalen via KB en ten laatste op 1 december 2014)

ZEKERHEDEN

Zakelijke zekerheid – Burgerlijk pand – Retentierecht – Eigendomsvoorbehoud – Handelspand – Inpandgeving handelszaak – Warrant

SURETES

Sûreté réelle – Gage civil – Droit de rétention – Réserve de propriété – Gage commercial – Gage fonds de commerce – Warrant

Met deze wetten wordt een nieuwe regeling inzake de zakelijke zekerheden op roerende goederen ingevoerd teneinde een doeltreffender kredietstelsel te bevorderen dat de ontwikkeling van een performante economie beter kan ondersteunen. Daarnaast beoogt deze wet de wetgeving met betrekking tot de zakelijke zekerheden op roerende goederen duidelijker te maken en de bestaande diversiteit aan regelgevingen af te schaffen door een uniforme regeling uit te werken in het Burgerlijk Wetboek.

De wet van 11 juli 2013 betreft in hoofdzaak de volgende punten:

- 1° de huidige bepalingen zoals opgenomen in de artikelen 2073 tot 2084 BW inzake het pand worden vervangen door de artikelen 1 tot 76 van titel XVII van het Burgerlijk Wetboek, waarvan de titel wordt vervangen door “Zakelijke zekerheden op roerende goederen”. De regeling met betrekking tot het genotspand (art. 2085 tot 2081 BW) wordt opgeheven. De bestaande bijzondere regelingen zoals o.m. inzake handelspand, het pand op een handelszaak en het landbouwvoorrecht worden eveneens afgeschaft. Aldus zal de beperking inzake begunstigde van een pand op een handelszaak niet meer gelden. De Wet Financiële Zekerheden en de regeling met betrekking tot de inpandgeving van een factuur blijven wel bestaan naast de nieuwe regeling;
- 2° het pand is in principe een consensueel contract i.p.v. een zakelijk contract; een uitzondering hierop geldt voor het geval de pandgever een consument is in de zin van artikel 2, 3° WMPC in welk geval een geschrift vereist is als constitutieve voorwaarde;
- 3° het gebruik van een vertegenwoordiger (“security agent”) bij de vestiging van het pand en de uitoefening van de pandrechten wordt geregeld (naar het model zoals geregeld in de Wet Financiële Zekerheden);
- 4° het pand kan aan derden tegenwerpbaar worden gemaakt via een nieuwe tegenwerpbaarheidsformaliteit: de inschrijving ervan in een nog in te rich-

ten elektronisch pandregister; daarnaast kan het pand ook nog tegenwerpbaar aan derden worden gemaakt via de buitenbezitstelling van de in pand gegeven zaak;

- 5° de werking en inrichting van het pandregister wordt geregeld via een aantal basisregels die verder door de Koning zijn uit te werken;
- 6° voor het pand zonder buitenbezitstelling worden specifieke bepalingen ingevoerd inzake gebruik, verwerking, onroerendmaking en vermenging van de in pand gegeven goederen;
- 7° de zakelijke subrogatie wordt uitdrukkelijk geregeld: het pandrecht strekt zich uit tot alle schuldvorderingen die in de plaats komen van de bezwaarde goederen, waaronder de schuldvorderingen uit de overdracht ervan en deze tot vergoeding wegens tenietgaan, beschadiging of waardeverlies van het bezwaarde goed;
- 8° indien de pandgever een consument is, gelden een aantal bijzondere regels; zo mag bijvoorbeeld de waarde van het verpande goed of de verpande goederen het dubbel van de omvang van het pandrecht niet overschrijden;
- 9° het mechanisme van de “parate executie” bij tenuitvoerlegging, zoals reeds gekend bij de Wet Financiële Zekerheden, wordt op algemene wijze geïntroduceerd;
- 10° een aantal bijzondere regels worden opgenomen inzake de inpandgeving van schuldvorderingen en de inpandgeving tot zekerheid; de eigendomsoverdracht tot zekerheid van schuldvorderingen wordt gelijkgesteld met een pand op schuldvorderingen; en
- 11° een aantal bepalingen inzake het retentierecht en het eigendomsvoorbehoud worden ingevoerd.

De wet van 24 juni 2013 betreft het procedurele aspect van de nieuwe regeling en bevat twee bepalingen waarmee de beslagrechter van de woonplaats van de pandgever bevoegd wordt gemaakt voor de vorderingen betreffende de roerende zakelijke zekerheden en het pandregister.

Wet van 17 juli 2013 tot wijziging, met het oog op de omzetting van de richtlijn en 2010/73/EU en 2010/78/EU, van de wet van 16 juni 2006 op de openbare aanbidding van beleggingsinstrumenten en de toelating van beleggingsinstrumenten tot de verhandeling op een gereglementeerde markt, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, van de wet van 1 april 2007 op de openbare overnamebiedingen, van de wet van 2 mei 2007 op de openbaarmaking van belangrijke deelnemingen in emittenten waarvan aandelen zijn toegelaten tot de verhandeling op een gereglementeerde markt en houdende

diverse bepalingen en van de wet van 3 augustus 2012 betreffende bepaalde vormen van collectief beheer van beleggingsportefeuilles, en houdende diverse bepalingen (BS 06 augustus 2013, inwerkingtreding 16 augustus 2013)

FINANCIËEL RECHT

Algemeen – Informatieverschaffing – Financiële markten – Prospectus – Financiële instellingen en tussenpersonen – Openbare uitgifte

DROIT FINANCIER

Généralités – Diffusion d'information – Marchés financiers – Prospectus – Institutions et intermédiaires financiers – Emission publique

De wet van 17 juli 2013 beoogt de omzetting in Belgisch recht van de richtlijn 2010/73/EU (*Pb.L.* 11 december 2010, afl. 327), die de richtlijn 2003/71/EG (de “prospectusrichtlijn”) en de richtlijn 2004/109/EG (de “transparantierichtlijn”) wijzigt, en bepaalde onderdelen van de richtlijn 2010/78/EU (*Pb.L.* 15 december 2010, afl. 331, de “Omnibus I”-richtlijn).

De omzetting naar Belgisch recht van richtlijn 2010/73/EU is erop gericht de bescherming van de beleggers te verbeteren, de geldende regeling te vereenvoudigen of te verduidelijken en kosten die de uitgevende instellingen moet dragen te verminderen. De belangrijkste wijzigingen betreffen de volgende wijzigingen in de wet van 16 juni 2006 op de openbare aanbidding van beleggingsinstrumenten tot de verhandeling op een gereglementeerde markt (*BS* 21 juni 2006, de “prospectuswet”):

- 1° bepaalde drempels die aangeven wanneer een aanbidding niet als openbaar wordt beschouwd, worden verhoogd. Zo krijgt o.m. een aanbidding van beleggingsinstrumenten slechts een openbaar karakter als zij, per lidstaat, gericht is aan ten minste 150 personen in plaats van 100 personen en wordt de vereiste totale tegenwaarde opdat een aanbidding geen openbaar karakter zou hebben, opgetrokken van 50.000 EUR naar 100.000 EUR; de drempel inzake totale tegenwaarden gehanteerd om het op Europees niveau geharmoniseerd wettelijk kader te bepalen, wordt opgetrokken van 2.500.000 EUR tot 5.000.000 EUR;
- 2° het bemiddelingsmonopolie waarin de prospectuswet voorziet, wordt uitgebreid tot bepaalde niet-openbare aanbiddingen en de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (“FSMA”) kan bepaalde maatregelen treffen ten aanzien van de bemiddelaars die instaan voor de plaatsing van de aanbiddingen, de uitgevers, drukkers of verdelers van de reclame en andere berichten over de openbare aanbiddingen;
- 3° de definitie van “gekwalificeerde belegger” wordt afgestemd op de definitie van “professionele cliënt” en “in aanmerking komende tegenpartij” die de MiFID-richtlijn hanteert en omvat aldus de institu-

tionele beleggers zoals de kredietinstellingen, de beleggings- en verzekeringsondernemingen, de ICBE's en hun beheervenootschappen, de pensioenfondsen en hun beheervenootschappen, de overige vergunninghoudende of gereglementeerde financiële instellingen, de Belgische Staat, de centrale banken, de internationale organisaties, etc. Een opt-out optie wordt ingelast teneinde entiteiten die in aanmerking komende tegenpartijen/professionele cliënten vormen, toe te laten te vragen om als retailcliënt te worden beschouwd;

- 4° de invoering van bepaalde afwijkingen van de prospectusplicht; zo zijn bv. openbare aanbiddingen aan werknemers of bestuurders door een vennootschap uit de EER in het kader van werknemersparticipatieplannen niet langer aan een prospectusplicht onderworpen;
- 5° vereisten inzake de publicatie van prospectussen en de publicatie van een aanvulling op een prospectus en de mededeling aan de beleggers dat zij het recht hebben om hun aanvaarding van het bod te herroepen wanneer zo een aanvulling wordt gepubliceerd;
- 6° uitbreiding van het toepassingsgebied van titel VI over het toezicht op de reclame en andere documenten en berichten tot de openbare aanbiddingen van ICB's van het besloten type.

In de wet van 2 mei 2007 op de openbaarmaking van belangrijke deelnemingen in emittenten waarvan aandelen zijn toegelaten tot de verhandeling op een gereglementeerde markt en houdende diverse bepalingen (*BS* 12 juni 2007, de “transparantiewet”) worden dezelfde drempels ingevoegd als deze in de prospectuswet om te bepalen wanneer een overnamebod geen openbaar karakter heeft. Daarnaast wordt een bepaling ingelast volgens welke de mededeling door een in België gevestigde gekwalificeerde tussenpersoon aan zijn cliënten die hem hun effecten in bewaring hebben gegeven, dat er buiten het Belgisch grondgebied een openbaar overnamebod op die effecten plaatsvindt, om hen in staat te stellen hun effecten in dat bod in te brengen, niet als een openbare overnamebidding op het Belgisch grondgebied wordt beschouwd. Ook de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten (*BS* 4 september 2002) wijzigt in die zin dat bepaalde drempels, zoals overgenomen uit de transparantierichtlijn, worden afgestemd op de nieuwe regeling opgelegd door richtlijn 2010/73/EU.

Tenslotte worden in de wet van 3 augustus 2012 betreffende bepaalde vormen van collectief beheer van beleggingsportefeuilles (*BS* 19 oktober 2012) de nieuwe criteria ingevoerd op grond waarvan kan worden bepaald of een bod openbaar is. In datzelfde kader wordt de huidige definitie van professionele en institutionele beleggers

vervangen door de nieuwe definitie van gekwalificeerde belegger die is overgenomen uit richtlijn 2010/73/EU.

Wet van 30 juli 2013 tot versterking van de bescherming van de afnemers van financiële producten en diensten alsook van de bevoegdheden van de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten en houdende diverse bepalingen (I) (BS 30 augustus 2013, inwerkingtreding in principe op 9 september 2013 met een aantal uitzonderingen)⁴

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op de kredietinstellingen – Toezicht door de FSMA

FINANCIEEL RECHT

Algemeen – Informatieverschaffing – Financiële instellingen en tussenpersonen – Beleggingsonderneming – Bemiddelaars – Vermogensbeheer en beleggingsadviseurs – FSMA (Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten) – Bevoegdheden

BANQUE ET CREDIT

Contrôle des banques – Contrôle de la FSMA

DROIT FINANCIER

Généralités – Diffusion d'information – Institutions et intermédiaires financiers – Entreprise d'investissement – Intermédiaires – Gestion de fortune et conseiller en placement – FSMA (Autorité des services et marchés financier) – Compétences

Met deze wet wordt het toezicht door de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten ("FSMA") op de financiële sector zoals uitgewerkt in het bipolair ("*twin peaks*") toezichtsmodel verbeterd teneinde een snelle verhoging van de efficiëntie van het toezicht toe te laten en aldus de afnemers van financiële producten en diensten beter te beschermen. Hiertoe:

- 1° worden diverse wettelijke regelingen aangepast of aangevuld inzake repressieve maatregelen (zoals administratieve boetes of dwangsommen) die de FSMA kan nemen wanneer zij overtredingen vaststelt;
- 2° krijgt de FSMA concrete bevoegdheden om op te treden tegen aanbiedingen of leveringen van financiële producten of diensten door personen die niet over de vereiste vergunning beschikken;
- 3° wordt de techniek van "*mystery shopping*" toegevoegd aan de bestaande controlemethodes van de FSMA;
- 4° worden verbeteringen aangebracht aan de regelingen inzake marktmisbruiken en markttransparantie (uitvoering van verordening 236/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2012 betreffende short selling en bepaalde aspecten van kredietverzuimswaps (*Pb.L.* 24 maart 2012, afl.

⁴ Deze wet wordt ook onder de afdeling "verzekeringen" behandeld.

86), uitbreiding van het verbod op marktmanipulatie tot manipulatie d.m.v. afgeleide producten of zogn. credit default swaps of manipulatie van referte-indexen (zoals de Libor of Euribor).

Daarnaast strekt voormelde wet ertoe bij te dragen tot de transversale coherentie in de regels ter bescherming van de afnemers van financiële producten en diensten, in het bijzonder wat betreft de gedragsregels van toepassing op verzekeringsondernemingen en -tussenpersonen en op makelaars in bank- en beleggingsdiensten. Als gevolg hiervan zullen vanaf 1 januari 2014 de makelaars in bank- en beleggingsdiensten, naast de reeds geldende algemene verplichting inzake loyale, billijke en professionele behartiging van de belangen van hun cliënten, ook onderworpen worden aan de meer specifieke "MiFID-gedragsregels" inzake transparantie over de vergoedingen, de informatieverplichtingen, de verplichtingen inzake de geschiktheid en gepastheid van bepaalde diensten of producten. De verzekeringsondernemingen en -bemiddelaars worden vanaf voormelde datum onderworpen aan zowel de algemene verplichting inzake loyale, billijke en professionele behartiging van de belangen van hun cliënten als aan de meer specifieke "MiFID-gedragsregels". In beide gevallen wordt aan de Koning de mogelijkheid gegeven de gedragsregels verder te preciseren of aan te passen rekening houdend met de eigenheden van deze sectoren. Een tweede aspect van de verbetering van de transversale coherentie betreft de invoering van een uitdrukkelijke vereiste van essentiële productkennis voor al wie in contact staat met het publiek.

Met voormelde wet worden ook een aantal burgerlijke sancties ingevoerd ter bescherming van de afnemers van financiële producten en diensten. Teneinde het voor de belegger gemakkelijker te maken schadevergoeding te krijgen, wordt een weerlegbaar vermoeden ingevoerd volgens welke, indien de aanbieders van financiële diensten of producten n.a.v. een financiële verrichting (zoals gedefinieerd) een inbreuk plegen op een aantal opgesomde bepalingen (waaronder de gedragsregels) en de afnemer ingevolge deze verrichting schade leidt, de "betrokken verrichting" geacht wordt het gevolg te zijn van die inbreuk. Tevens wordt een bepaling ingevoegd krachtens welke de rechter bepaalde rechtshandelingen nietig moet verklaren indien zij verricht zijn met personen die financiële producten aanbieden zonder over de daartoe vereiste vergunningen of goedkeuringen te beschikken.

Tot slot strekt de wet tot de omzetting van een aantal bepalingen van de richtlijn 2010/78/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot wijziging van de richtlijnen 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG